

Świercze

[Statut sołectwa](#)

Sołtys: **Małgorzata Mościcka**

Rada Sołecka:

1. **Mirosław Karwowski**
 2. **Grzegorz Celiński-Walendowicz**
 3. **Dariusz Świerczewski**
-

Świercze - [wieś](#) w [Polsce](#) położona w [województwie lubelskim](#), w [powiecie łukowskim](#), w [gminie Trzebieszów](#).

Wierni [Kościoła rzymskokatolickiego](#) należą do parafii [Najświętszej Maryi Panny Matki Kościoła w Łukowie](#).

[W latach 1975-1998](#) miejscowość położona była w [województwie siedleckim](#).

Przypisy

1. [Bank Danych Lokalnych](#)

Linki zewnętrzne

- [Świercze](#) w *Słowniku geograficznym Królestwa Polskiego*. T. XI: Sochaczew - Szlubowska Wola. Warszawa 1890.

stersom (ob. „Klasztory żeńskie“ przez ks. Fankidejskiego, str. 58). *Ks. Fr.*

Swien....., ob. *Świąt*.....

Swienciany, ob. *Świątiany*.

Swienice, ob. *Świnice*.

Swienskopole, ob. *Świńskopole*.

Swierbitówka, wś, pow. czerykowski, gm. Mehinieze, ma 34 dm., 247 mk.

Swierchinia, rzeczka, w pow. rzeczyckim, drobny prawy dopł. Świedzi, w obrębie gm. Horwał, przecina trakt pocztowy bobrujsko-rzeczycki, ma ujście w pobliżu wsi Świedzkie; długość biegu w kierunku płn. 6 w. *A. Jel.*

Swierchowa, wś, pow. jasielski, na praw. brzegu Wisłoki, 2-8 klm. na płn. od Osieka, przy gościńcu z Dębowa (3 klm.) do Zmirodu (8-5 klm.). Chaty stoją nad potokami, łączącymi się prawie w środku wsi, z których jeden wypływa z lasu wsi Łężyny, ku płn.-zach., drugi Dunaj przychodzi ze wsi Glinika i przybiera kierunek płd.-zach. Porzeczce Wisłoki wznies. 270 mt. n. p. m. podnosi się ku wsch. na granicy Łajsc do 370 mt. Gleba na porzeczcu jest urodzajna, namulista, na działach łąkowa. Wś składa się z 76 dm. (4 na obszarze więk. pos.) i 378 mk.; 367 rz. kat. i 10 izr. Par. rz.-kat. w Osieku. Pos. więk. (Józefa Kranza) wynosi ogółem 259 mr. (188 roli, 5 łąk, 1 ogr., 18 past., 2 mr. nieuż.), Obszar opłaca 118-36 złr. podatku grunt. i 13-40 złr. podatku domowego; jest karczma i folwark. Pos. mn. ma 268 roli, 31 łąk i ogr. i 130 mr. past. Osada ta istniała w 1581 r. (Pawiński, Małop., 115), była własnością Mikołaja Stadnickiego, który płacił od 4¹/₂ łąk km., 6 zagr. z rolą, czynszownika, zagrody bez roli i 3 komor. z bydł. Ś. graniczy na płn. przez las Bużynę z Zarzycami, na wsch. z Łajscami a na płd. z Łężynami. *Mac.*

Swiercz 1.) przyst. dr. żel. nadwiślańskiej, odl. od Warszawy 56¹/₂ w., między Gąsocinem (o 8 w.) a Nasielskiem. Leży na obszarze wsi Swiercze, w pow. pułtuskim. 2.) **Ś.**, przyl. wsi Fułki, w pow. łeczyckim.

Swiercze 1.) al. *Piaski*, pow. sieradzki, ob. *Piaski* 29.) i 30.). W 1827 r. 8 dm., 68 mk., par. Uników. 2.) **Ś.**, os. leś. nad rz. Liswartą, pow. częstochowski, gm. i par. Miedzno, 2 dm., 4 mk., 6 mr. W 1827 r. 8 dm., 34 mk. 3.) **Ś.**, wś, pow. łukowski, gm. Celiny, par. Łuków, ma 14 dm., 77 mk., 137 mr. W 1827 r. 36 dm., 264 mk., par. Czemierniki. Według reg. pob. pow. łukowskiego z r. 1552 **Ś.**, wś drobnej szlachty, miała dwie ćwierci łąnu. W r. 1580 p. Stanisław Świercz i od sąsiad swych od 5 włók, które sami orzą, płaci fl. 2 gr. 15, od koła młyńskiego dorocznego gr. 12, od zagrody bez roli gr. 4, zagrodnik na roli i 2 komornice opustoszeły, na co z tych jeden chłop spustoszał. Summa fl. 3 gr. 1. We wsi

Ś. Borki (par. Zbuczyn), od 6 włók fl. 3 (Pawiński, Małop., 391, 412 i 414). 4.) **Ś. Koty**, **Ś. Siolki** i **Ś. Wochny**, wś, pow. pułtuskim, gm. Gołębie, par. Klukowo. Na obszarze wsi leży przyst. drogi żel. nadwiślańskiej Świercz (pomiędzy Gąsocinem a Nasielskiem). W 1827 r. **Ś. Koty** miały 11 dm., 51 mk.; **Ś. Siolki** 8 dm., 58 mk. i **Ś. Wochny** 5 dm., 26 mk.

Swierczek 1.) al. *Swierczyn*, osada, pow. piotrkowski, gm. Wadlew, par. Dłutów, 1 dm., 8 mk., 18 mr. włosc. 2.) **Ś.**, wś i folw., pow. konecki, gm. i par. Szydłowiec, odl. od Końskich 42 w., ma 8 dm., 80 mk., 191 mr. dwor., 165 mr. włosc. W 1827 r. 5 dm., 42 mk., par. Wysoka. Folw. poduchowny przeszedł drogą sprzedaży w ręce prywatne. W połowie XV w. wś w par. Wysoka, własność Bukowskiego, miała łąny km., z których dziesięcinę snopową i konopną płacono klasztorowi wachockiemu. Folw. rycerski z 2 łąnami płacił dziesięcinę pleb. w Wysokiej (Długosz, L. B., II, 523). Według reg. pob. pow. radomskiego z r. 1569 Kieskowski płacił od 1 łąnu (Pawiński, Małop., 309). 3.) **Ś.**, wś włosc., pow. iłżecki, gm. i par. Skarzyno Kościelne, odl. od Iłży 23 w., ma 17 dm., 111 mk., 275 mr. W 1827 r. 9 dm., 77 mk. *Br. Ch.*

Swierczew, ob. *Swierczewo*.

Swierczew 1.) al. *Swierczewo*, *Swirchewo* w r. 1235, wś, pow. poznański, o 5 klm. ku płd. od Poznania (poczta i st. dr. żel.), między Dębem i Żabikowem, na lewym porzeczcu Warty, wprost Minikowa; par. Wiry; ma 10 dm., 112 mk. (106 kat., 6 prot.) i 273 ha (153 roli, 30 łąk, 4 lasu). W r. 1235 Władysław Odonicz nadał kościołowi poznań. między innymi: Minikowo, Ś. i Sulin (Kod. Wielkop., n. 184). Ś. zabrany przez rząd pruski, wcielony był do domeny Komorniki. 2.) **Ś.**, *Swircevo* w r. 1265, folw. do Słębowa, w pow. wągrowieckim (Żnin), o 7 klm. na zach. od Żnina (poczta); par. Cerekwica, st. dr. żel. na Domasławku (Elsenu) o 9 klm., 1 dm. i 24 mk. W r. 1265 arcyb. Janusz zamienił posiadłości kościelne Ś. i Sweprawice na część Ostrowitego, należąca do Wincentego, syna Aleksandra (Kod. Wielkop., n. 414); w r. 1399 miał pisać się z Ś. Wyszak (Akta gr. wielkop., II, n. 1295). Księgi kośc. z XV w. wymieniają w par. cerekwickiej Świerczew (Łaski, L. B., I, 160, przyp.), który niewykazany ani w księdze nadań Łaskiego, ani w regest. pobor. z r. 1577—1620, leżał wówczas prawdopodobnie pustkami. *E. Cal.*

Swierczewo, pow. mazowiecki ob. *Jablonka* (t. III, 342).

Swierczków, wś, pow. tarnowski, w wioskach zbiegu Białej z Duajcem. Składa się z dwu grup chat, przedzielonych starem korytem Dunajca. Część zachod. nosi nazwę